

Un espai humanitzat fruit de l'esforç

El nom de pedra seca ja ho diu tot: construccions amb pedra autòctona més o menys desbastada i cap material de cohesió, ni calç, ni ciment. Només paciència i habilitat de milers de mans. I així, barraques, camins, parets, feixes, passeres i recs. Una vertadera xarxa d'infraestructures, en diríem avui, que va transformar zones ermes en llocs productius. Com deia Josep Pla, "una arquitectura de l'enginy i de la necessitat".

La pedra seca, un patrimoni amb ànima.

Les parets de les feixes permeten el drenatge de les terres, eviten aiguats i, sobretot, fan possible el conreu en orografies difícils. Les parets també servien per delimitar propietats o per tancar el ramat.

"Agulla" construïda en pedra seca i destinada a conduir aigua cap als antics camps de conreu.

La pedra seca és una xarxa, una teranyina de línies, de referències, de direccions que acompanyen.

Camí construït en pedra seca a l'interior de la Garriga. Antigament, els carros que accedien a les finques circulaven pel damunt d'aquests camins.

La varietat de barraques és impressionant: mentre algunes destaquen, d'altres estan encastades i amagades en una paret de feixa i ni es veuen; mentre algunes semblen veritables fortaleses, d'altres aparenten fragilitat.

Totes aquestes construccions, més de 300 a tota la Garriga, responien a les necessitats del pagès i del conreu: despedregar els camps per fer-los conreables, construir aixoplucs o barraques per a les eines, etc.

La Garriga d'Empordà